

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Bidrag af Statskassen til Understøttelseskasser for arbejdsløse og Forslag til Lov om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed.

Valgte blev paa Formandens Forslag: *Ovesen, Markvorsen, Frandsen, Philipsen, Jensen-Knudstrup, Rasmus Hansen, Bjerre, P. T. Nielsen, Bing, Vilhelm Lassen, J. Jensen* (Kjøbenhavns 10de Valgkreds), *Sigvald Olsen, Byriel Jensen, E. Nielsen* og *Poul Rasmussen*.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Statsrevisorerens Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1900—1901.

Valgte blev paa Formandens Forslag: *Fogtmann, Oscar Hansen, Ingvard Jensen, N. C. Jensen* og *Nanke*.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3069 ff.)

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Knop*): Ved Forelæggelsen af nærværende Lovforslag udtalte jeg, at det, som nu foreligger, er væsentlig forskelligt fra det, som forelaa i Fjor angaaende denne Sag. Medens man i Fjor kun tillod sig at fremsætte et Par enkelte Paragraffer som Tillæg til den hidtil gældende Helligsdagslov, foreligger der i Aar en ny og samlet Lov angaaende den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage, som det kaldes. Naar Forslagsstillerne i Aar komme med en hel samlet Helligdagslov, er det en Frugt af det Udvalgs Arbejde, der blev nedsat i Fjor, og naar Udvalget paatog sig det Stykke Arbejde at samle alle de hidtil gældende Regler for Helligdagslovgivningen, var det begrundet deri, at der er fremkommet en Del Ønsker desangaaende her

i Salen. Vi havde i Forvejen fire forskellige Helligdagslove. Var Forslaget i Fjor blevet vedtaget, havde vi faaet den femte. De fire Love, som vi have, ere Lovene af 7. April 1876, af 1. April 1891, af 1. April 1899 samt en ganske kort af 15. December samme Aar.

Der foreligger nu altsaa Forslag til en helt ny og samlet Lov, hvori der er fremsat adskillige ny Bestemmelser, som have til Hensigt at indføre en fuldstændig Lukning for en hel Del af Butikkerne og Forretningerne paa Søn- og Helligdage. Det, som er Hensigten med dette Forslag, er ganske det samme, som tidligere har gjort sig gældende paa Rigsdagen, naar Helligdagslovgivningen har været paa Dagsordenen, i alt Fald siden 1876. Forud for den Tid er det nok muligt, at det særlig var de religiøse Formaal, man forfulgte. Efter den Tid er det imidlertid Formaalet, saa vidt det kan lade sig gøre uden nævneværdig Skade for andre, at skabe en passende Fritid for saa stor en Mængde Medborgere som overhovedet muligt. Men dernæst kan det meget godt siges, at Loven har en religiøs Baggrund, særlig naar man tager Hensyn til, at Fritiden søges lagt paa saadanne Dage i Aaret, da Folk kunne faa Lejlighed til at pleje deres religiøse Interesser. Men det er ikke det, som er Hovedsagen for mig og mine Medforslagsstillere. Det, der er Hovedsagen, er: uden Skade for andre at skabe passende Fritid for de Folk, som i saa Henseende ere daarligere stillede her i Landet end andre.

Gaar man til en fuldstændig Lukning paa Helligdage i det Omfang, som Lovforslaget foreslaar, kan man jo spørge, om man ikke i saa Henseende gaar for vidt. Der er dem, der mene, det er Tilfældet. Men jeg tror, at baade omkring i Landet i Almindelighed og ogsaa inden for Handelskredse er det kun et Faatal af Folk, der have den Opfattelse, i alt Fald naar man ikke gaar videre, end her er foreslaaet. Jeg skal indskyde den Bemærkning, at hvad her er foreskrevet, kan maaske nok trænge til at blive nærmere eftergaaet i et Udvalg, jeg fremkommer kun med det her som et godt Forhandlingsgrundlag. Naar der altsaa spørges, om man her er gaaet for vidt, mener jeg, at det ikke er Tilfældet. Efter 1891 har man forladt Bestemmelsen om at lade Butikkerne holde aabent efter Kl. 4 Eftermiddag, og tilbage fra tidligere Tid er der nu, at Butikkerne holde aabent til Kl. 9 Formiddag. Dette, at de